

Voislav S. Radovanović: Jovan Cvijić et l'école serbe de géographie humaine. (Comptes-Rendus du II-me congrès des géographes et ethnographes slaves en Pologne 1927, tome II, Cracovie, 1930, с. 42.—47.)

Антропогеографски радови Ј. Цвијића и његових сарадника дали су тако значајне резултате да се може говорити о једној новој, српској антропогеографској школи. Њена главна одлика састоји се у томе, што проучава скорашње миграције, којима је створена већина садашњих насеља.

У нашим радовима ове врсте, међутим, онај значај миграција, који писац истиче, скоро се и не додирује, већ се миграције проучавају саме за себе.

Б. Ж. Милојевић

Milan Senoa: Die geographische Nomenklatur Jugoslaviens in den deutschen Lehrbüchern (Hrvatski Geografski Glasnik, br. 3, 1931, с. 227—232).

Не само у делима мање познатих аутора (Х. Лаутензаха, О. Кендеа, К. Ратјенса и Хибнера) већ и у најбољем немачком атласу, Штилеровом, и чак у једном делу Алфреда Филипсона за наше најважније градове, реке, планине, области и острва употребљују се и сада немачка, италијанска, мађарска и турска имена, заостала из доба туђинске управе.

Писац с правом захтева од страних аутора да приликом претстављања и описивања наше земље употребљују наша имена, и то писана нашом латиницом. Као пример у том правцу истиче једно дело Норберта Кребса и Британску Енциклопедију.

Б. Ж. Милојевић

РЕГИОНАЛНА ГЕОГРАФИЈА

Hans Spethmann: Dalmatien von heute. (Geographischer Anzeiger, 1929, Heft 4, с. 98—105.)

У овом се чланку најпре са неколико речи приказује рељеф, а затим се износи како је човек изменио биљни покривач уништавајући једне и уводећи друге биљке, нарочито културне. Иза кратког приказа климе даље је реч о привредним приликама, о главним градовима, о становништву и о данашњем значају Далмације у међународној политици.

На једној екскурзији по Далмацији, која је трајала свега једанаест дана, писац је заиста много запазио. Изненађује не тако кратко, већ тако штуро претстављање рељефа код писца који је иначе познат као геоморфолог, док се, кад је реч о народу, од једног страног научника не би ни могло очекивати неко дубље познавање. Али је ипак требало знати да је становништво Далмације пореклом из залеђа (и у Котарима, и у Каштелима, и у Макарском Приморју и у Боки Которској и т. д.), и да оно са становништвом „пространих крајева у залеђу” чини једну целину.

Б. Ж. Милојевић

Bor. Ž. Mилојевић: Sur la géographie régionale du littoral et des îles dinariques. (Comptes—Rendus du II-me congrès des géographes et ethnographes slaves en Pologne 1927, Cracovie, 1930, с. 222-224).

У области, о којој је реч, физичке особине имају више континенталан карактер на СЗу и СИу, а више маритиман на ЈИу и ЈЗу; то је случај са рељефом, хидрографијом и климом. За људски живот, међутим, већи значај имају североисточни крајеви него југозападни.

У овим североисточним крајевима, чије су особине више континенталне, јаче су се очувале црте старог, премаритимног рељефа, док су оне у југозападним крајевима скоро уништене абразијом. И у културном погледу виде се многи трагови из прошлости, јер је новији живот био одвећ слаб да би могао изменити културну физиономију овог краја.

Поред праве приморске области, у залеђу, ужем или ширем, лежи област у којој се осећају приморски утицаји.

Иако ово приморје са својим острвима чини целину, ипак се, при подробнијем посматрању, приморје може поде-